

زبان عربی ۱

«عَيْنِ النَّاسِبِ لِلْجَوَابِ عَنِ التَّرْجَمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ

۱- «الْجَذْوَةُ الْمُسْتَعْرِجَةُ لِلشَّمْسِ وَالْأَنْجُمُ الْمُنْتَشِرَةُ لِللَّيْلِ وَمَطَرُ الْعَيْمِ مِنْ أَنْعَمِهِ الْمُنْهَمِرَةِ.

(۱) فروزش آتش خورشید و ستاره‌های پراکنده و باران ابرها از جمله نعمت‌های بی حساب اوست.

(۲) خورشید فروزان و ستارگان در آسمان شب و ابرهای بارانی از نعمت‌های بی پایان اوست.

(۳) آتش برافروخته خورشید و ستاره‌های شب و ابرهای باران را از نعمت‌های فروزان اوست.

(۴) پاره آتش فروزان خورشید و ستارگان پراکنده برای (در) شب و باران ابر از نعمت‌های ریزان اوست.

۲- عَيْنِ الصَّحِيحِ.

(۱) سَنَسَافِرُ إِلَى النَّجَفِ الْأَشْرَفِ لِأَنَّ نُحْبُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ: به نجف اشرف سفر می کنیم زیرا امیرالمؤمنین ما را دوست دارد.

(۲) قَالَ الْمُدِيرُ لِلطَّالِبِينَ: لِمَ تَقُولَانِ مَا لَا تَفْعَلَانِ؟ مدیر به دو دانش آموز گفت: چرا چیزی را که انجام نمی دهید، می گوید؟

(۳) قُلْتُ لِصَدِيقِي لِمَاذَا لَا تَنْظُرُ إِلَيَّ مَا قَالَ؟ دوستم به من گفت چرا به چیزی که گفت نگاه نمی کنی؟

(۴) الطَّالِبَةُ تَنْصَحُ مَنْ تَرْمِي التَّفَايَةَ عَلَى الْأَرْضِ: دانش آموزان کسی را که زباله را در جای دیگری انداختند، سرزنش کردند.

۳- عَيْنِ الصَّحِيحِ.

(۱) فَصَيَّرَ الْأَرْضَ بِهَذَا غُبَارٍ خَصِيرَةٍ: زمین با آن بعد از تیرگی، سرسبز شد.

(۲) إِزْحَمَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمُكَ مَنْ فِي السَّمَاءِ: به کسی که در زمین است رحم می کنم تا کسی که در آسمان است به من رحم کند.

(۳) ظَنَنْتُ أَنَّ الطَّالِبَاتِ يُمَارِسْنَ نَشَاطًا خَرًّا: گمان کردم که دانش آموزان، فعالیتی آزاد انجام داده اند.

(۴) أَحْسَنْتَ وَ الْحِفَافُ عَلَى هَذِهِ الْمَرَافِقِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ شَخْصٍ: آفرین بر تو و نگهداری از این تأسیسات، وظیفه هر شخصی است.

۴- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي تَكْمِيلِ التَّرْجَمَةِ.

«هَؤُلَاءِ يَعْمَلُونَ بِوَأَجَابَتِهِنَّ كَمُوَاطِنَاتٍ يَشْعُرْنَ بِالْمَسْئُولِيَّةِ».

«..... به تکالیف به عنوان که عمل می کنند.»

(۱) اینان - ایشان - شهروندانی - احساس مسئولیت می کنند

(۲) این - ایشان - هموطنانی - احساس درد می کنند

(۳) آن - ایشان - شهروندانی - احساس مسئولیت می کنند

(۴) آنان - ایشان - هموطنانی - احساس درد می کنند

۵- کارمند خانم آنچه را در خیابان مشاهده کرد به پلیس خبر داد.

(۱) أَخْبَرَ الشَّرْطِيَّ الْمُوظَّفَ بِمَا شَاهَدَتْ فِي الشَّارِعِ.

(۲) أَخْبَرَتِ الْمُوظَّفَةَ بِمَا شَاهَدَتْ فِي الشَّوَارِعِ.

(۳) أَخْبَرَتِ الْمُوظَّفَةَ الشَّرْطِيَّ بِمَا شَاهَدَتْ فِي الشَّارِعِ.

(۴) أَخْبَرْنَا الشَّرْطِيَّ بِمَا شَاهَدْنَا فِي الشَّوَارِعِ.

*** اِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ بِمَا يَنَاسِبُ النَّصَّ

«دَخَلَ أَبِي فِي الْبَيْتِ وَكَانَ غَاضِبًا وَحَزُونًا. سَأَلْتُ أُمِّي: لِمَاذَا أَنْتَ حَزِينٌ. قَالَ أَبِي: رَأَيْتُ سَيَّارَةً كَانَتْ سُرْعَتُهَا كَثِيرَةً جِدًّا؛ وَ مَعَ الْأَسْفَفِ تَصَادَمَتْ

بِسَيَّارَةٍ أُخْرَى (دیگر). ثُمَّ اسْتَمَرَّ (ادامه داد): الْمَوْطِنُونَ الْمَسْئُولُونَ بِحَاوِلُونَ فِي الْحِفَافِ عَلَى الْأُمُورِ الَّتِي يَنْتَفِعُ بِهَا جَمِيعُ أَعْضَاءِ الْمُجْتَمَعِ (جامعه)

كَرْعَايَةِ سُرْعَةِ السَّيَّارَاتِ فِي الشَّوَارِعِ وَ الطَّرِيقِ وَ الْأَحْتِرَامِ عَلَى حَقُوقِ الْآخَرِينَ وَ رِعَايَةِ الْقَوَائِنِ. قُلْتُ لِأَبِي: فِي الْحَقِيقَةِ هَذِهِ الْأُمُورُ وَاجِبٌ كُلُّنَا.»

۶- أَيُّ غُنْوَانٍ لَا يَنَاسِبُ النَّصَّ؟

(۱) مَسْئُولِيَّةُ الْمَوْطِنِينَ

(۲) حُزْنُ جَارِنَا

(۳) حَقُوقُ الْآخَرِينَ

(۴) وَظَائِفُ أَعْضَاءِ الْمُجْتَمَعِ

۷- عَيْنُ مَا فِيهِ صِفَةٌ.

(۱) أَعْضَاءُ الْمُجْتَمَعِ

(۲) سُرْعَةُ السَّيَّارَاتِ

(۳) الْمَوْطِنُونَ الْمَسْئُولُونَ

(۴) وَاجِبٌ كُلُّنَا

*** عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الْأَعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ

۸- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي التَّحْلِيلِ الْأَعْرَابِيِّ.

(۱) فِي حِصَّةِ الْعُلُومِ الْأَجْتِمَاعِيَّةِ قَامَتْ رَقِيَّةٌ: مضاف الیه

(۲) شَكَرْتُ مَدِيرَةَ الْمَدْرَسَةِ فِي الْأَصْطِفَافِ الصَّبَاحِيِّ: صفت

(۳) مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟ مضاف

۹- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ.

(۱) قَوْلُ «لَا أَعْلَمُ» نَصْفُ الْعِلْمِ: فعل مضارع لِلْمُتَكَلِّمِ (مَعَ الْغَيْرِ)

(۲) سَمِيَّةُ الَّتِي أَطْفَأَتْ الْمَصَابِيحَ: فعلٌ ماضٍ لِلْمُخَاطَبَةِ (مفرد مؤنث مخاطب)

(۳) رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ: فعلٌ نهيٌ لِلْمُخَاطَبِ (مفرد مذکر مخاطب)

(۴) أَطْلُبُوا الْعِلْمَ وَ لَوْ بِالصِّينِ: فعلٌ امرٌ لِلْمُخَاطَبَيْنِ (مثنی مذکر مخاطب)

۱۰- عَيْنِ الصَّحِيحِ.

(۱) قَاتِلٌ: اسمٌ مفعول، حروفه الأصلية (ق، ت، ل)

(۲) مُنْتَشِرٌ: اسم، مفرد، مؤنث، حروفه الأصلية (ت، ش، ر)

(۳) هَذَانِ: اسمٌ إشارةٌ لِلْبَعِيدِ، مفرد، مذکر

(۴) حُجْرَاتٌ: اسم، جمعٌ سَالِمٌ لِلْمُؤَنَّثِ، مفردها (حُجْرَةٌ)

۱۱- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي نَوْعِ الْكَلِمَاتِ.

(۱) هَذَانِ الدَّلِيلَانِ: اسم، جمعٌ سَالِمٌ لِلْمُذَكَّرِ

(۲) أُولَئِكَ الصَّالِحُونَ: اسم، جمعٌ تَكْسِيرٌ، مفردُهُ (صَالِح)

(۳) هَؤُلَاءِ الْأَعْدَاءُ: اسم، مثنیٌ لِلْمَذَكَّرِ، مفردُهُ (عَدُوٌّ)

(۴) هَاتَانِ الرَّجَاكَتَانِ: اسمٌ إشارةٌ لِلْقَرِيبِ، مثنی و مؤنث

****عَيِّنِ الْمُنَاسِبَ لِلْجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ**

١٢- عَيِّنِ مَا فِيهِ كَلِمَةٌ مُنَاسِبَةٌ لِلْفَرَاغِ.

(١) هُوَلاء فِي مُسَابَقَةِ كُرَّةِ الْقَدَمِ. (فَائِزَات)

(٣) يَا أَيُّهَا آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ؟ (الَّذِي)

١٣- عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي تَرْجُمَةِ الْأَفْعَالِ.

(١) نَظَرَ: نَگاه کرد ← لَا تَنْتَظِرُنْ: نگاه نکردند

(٣) فَرَّغَ: خالی شد ← تَفَرَّغَ: خالی می کنی

١٤- عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي الْجَوَارِ.

(١) مَا الْمَقْصُودُ بِالْمُرَافِقِ الْعَامَّةِ؟ هِيَ الْأَمَاكِنُ الَّتِي تَنْتَفِعُ بِهَا الدَّوْلَةُ فَقَطْ.

(٢) مِمَّنْ أَيْنَ أَنْتَ؟ أَنَا إِيرَانِيَّةٌ.

(٣) هَلْ سَافَرْتَ إِلَى إِيرَانَ حَتَّى الْآنَ؟ لَا؛ لَكِنِّي أَحِبُّ أَنْ أُسَافِرَ.

(٤) أَذْكَرُ لَنَا أَمْثِلَةً لِلْمُرَافِقِ الْعَامَّةِ: كَانَتْ مَفْتُوحَةً قَلِيلًا.

١٥- عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي ضَبْطِ الْحَرَكَاتِ.

(١) إِجْعَلِ الْعَفْوَ عَنْهُ شُكْرًا لِلْقُدْرَةِ عَلَيْهِ .

(٣) الْمُسْتَشْفِيَّاتُ وَ الْمُسْتَوْصِفَاتُ مِنْ مُرَافِقِ الْعَامَّةِ.

(٢) إِغْمَلُوا لِدُنْيَا كَأَنَّ تَعِيشُونَ أَبَدًا. (كَ)

(٤) سَنَتَعَاوَنُ جَمِيعًا الْعَمَلِ بِهَذَا الْخَدِيثِ. (عَنْ)

(٢) بَحَثَ: جستجو کرد ← إِبْحَثِي: جستجو کن

(٤) سَأَلَ: پرسید ← سَأَلْنِ: خواهند پرسید

(٢) سَمِعْتُ سُمِّيَّةَ صَوْتِ مَكِّيْفِ الْهَوَاءِ.

(٤) إِذَا مَلَكَ الْأَرَاذِلُ هَلَكَ الْأَفَاضِلُ.

